

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

Les iniciatives filles del sentiment més pur del poble, mereixen una atenció preferent a la qual ens hi hem de lliurar amb tot l'entusiasme. D'aquesta naturalesa n'ha nascut la iniciativa de bastir un hospital en l'edifici de l'antic asil de la plaça de Balmes. Pel fervor d'un bon company, d'un ciutadà de dots innegables, s'ha començat l'obra altruista que ha de dotar a Vic d'una institució utilíssima i necessària. Per a realitzar aquest esforç, que no compta amb un suport oficial directe i que sols es manté de generositats esgarriades, cal afiançar-lo amb aportacions en les quals hi responguin tots els obrers de manera ininterrompuda. És clar, que el demanar un nou sacrifici al poble treballador, quan ja tants n'ha de fer per l'augment constant de tots els articles, sense que n'hegui una compensació en els jornals, compremem que ja és superior a les seves possibilitats. Però, és l'hospital, la casa de curació que tots podem haver de necessitar, que implora el nostre ajut. Per què desatendre una obra benèfica ben nostra quan setmanalment es recull dels obrers vigatans una quantitat superior a cinc mil pessetes, per als hospitals de sang? Aquesta prova de generositat ens fa esperar que, amb la bona disposició de tots i preferentment dels sindicats obrers, es podria atendre paral·lelament l'ajut a les víctimes de la guerra i a la construcció del nostre hospital. Cal posar-hi el cor i l'interès general, com ja ho han fet determinats companys que representen a les organitzacions sindicals i polítiques en la Corporació municipal, per a què aquesta gran obra de dotar a la ciutat d'un establiment on els malalts hi trobin l'assistència i les garanties precises que el seu tractament exigeixi pugui avançar amb el major accelerament. El que no saberen fer els homes d'ahir, ho han de realitzar els d'avui, impulsats pel moviment transformador que obeeix a una nova concepció més humana i estretament lligada amb les necessitats del poble. Ajudem tots a bastir l'hospital, que serà el més eficaç ajut que podem prestar als desvalguts.

ALFIL

PER LA SALUT DE LA CIUTAT!

No és fàcil d'amagar un estat d'enrarament quan les seves causes determinants són conegudes de l'opinió pública. Per això hom copsa que l'alè de la vida municipal de la nostra ciutat ha sofert, des d'alguns dies, un visible estroncament. És indispensable tonificar-lo per tal que recobri ben aviat la fortalesa indispensable que ha d'impulsar en l'organisme rector la vitalitat necessària per a fer front als problemes del moment.

Encara que s'hagi procurat atenuar els efectes depriments d'una situació anormal, la dilació resolutorià no curaria els perjudicis d'una actuació precària i, en definitiva, el corc aniria minant el cos del malalt que no podria escapar a una desfeta absoluta.

Cal adonar-se que s'afronta un desgast polític, les conseqüències del qual, de no aturar-lo, les pagarà la ciutat i, concretament, la massa obrera. El fet de trobar-se representades en el Consell Municipal les organitzacions sindicals i els partits polítics majoritaris, planteja un problema més agreujat per tal com la ciutat no compta amb reserves que amb prou responsabilitat poguessin regir-la davant la perspectiva de caure en un desprestigi de govern. Aquest aspecte i la responsabilitat que els diversos sectors representats a l'Ajuntament no poden eludir, ha d'induir-los a tots a oblidar incidències i desvetllar-se per a situar el crèdit administratiu de la Corporació a l'alçària dels bons propòsits que animaven als ciutadans en exigir el govern del poble per al poble.

Que es deposin actituds i no es vulgui viure amb recels. Amb lleialtat i convergència de principis, els homes conviuen i s'entenen. No res més es necessita per a col·laborar al servei de la ciutat i per ajudar al millorament social del poble.

Amb l'esforç de tots, cal superar les dificultats que s'oposen a la normalització completa de la vida municipal. Ans, encara, per la significació dels grups representats en el Consell i fent honor a l'ideal nobilíssim que acolla tots els sectors antifeixistes, s'ha d'emprendre una actuació vigorosa i decidida, sense egoismes partidistes, ni travetes al vell estil, que obri camí a totes les possibilitats d'una transformació progressiva i de benestar en la nostra ciutat, somorta, abans, i pietòrica de vida, ara, que la regeixen els autèntics propulsors de la seva prosperitat. — E.